

15.9.68, יום א'

יצאתי היום מה"א בשעה תשע וחצי והגעתי לשדה בוקר בשתיים עשרה.

אמש בא אצלי ארז ונחתי לו ההשלמות להיסטוריה שכתבתי בימים האחרונים, שני פרקים:

סיכומים: גידול בעשרים השנים; לקראת העתיד: בעיות: ישוב סביבות ירושלים, הגדלת

הילודה, עליה מארצות הרווחה, שמירת איכותנו הפעולה.

ביום ד' 11.9.68 נסעתי לזכרון לחגיגה. דיברתי פעמים: בראשית החגיגה (זכרונות)

בערב באספת עם גדולה - על הבעיות הגדולות שלאחר מלחמה ששה הימים: עליה וילודה.

ביום ה' בחגיגה יובל התשעים של פתח תקוה. דיברתי באספה גדולה: זכרונות מה"ת

וטג'רה, וגדלות הראשונים. נפגשתי עם המשוררת ראאב - הופתעתי: זמן רב חשבתי שהיא נערה

צעירה. היא כבר למעלה משבעים שנה בחו של ראאב. משום מה אמרה לי שחיא מעריצה אותי.

כחפשי בניירות בבית בה"א אמש הגיע לידי

של Commentary

Israel Among the Nations!

Reflection on Jewish Statehood

הופתעתי ממאמרו של פורמ. סלמון:

הוא פעם הציע לי לכתוב חולדותי במסגרת ההיסטוריה של ימי, וביקש כל החומר בכתב שלי.

הבטחתי לתת לו, אבל בהנאי שאגיד לו מה אסור לפרסם. הוא דרט שאסמך בענין זה עליו.

אמרתי לו: אני אחראי על פרסום דברים. נחרגז וביטל כל התכנית - ופאז כועס עלי. והנה

פתאום הוא מחלק התקופה הציונית לשתיים: תקופת ויצמן ותקופת ב.ג., וכותב עלי בלי רוגזה

ובלי שנאה.

- מעכשיו, לאחר שבמרתי הספר על 20 שנות המדינה, עלי לסדר 4 מפעלים: פרסום שיחות

הנכיות, אסוף מאמרי שנתפרטמו אחרי פרסום ספרי מערכות סיני (סוף 1957), פרסום סכתבי -

וכחיבת ההיסטוריה של העליה "השניה" (חדרה ורחובות ואחריהן) עד הופעת הוועדה המלכותית

או עד כניסתי להנהלה הציונית (סוף 1933). מאז כניסתי אכתוב זכרונות ולא "היסטוריה".